

РЕШЕНИЕ

№ 1112

гр. София, 14.03.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 8 състав, в публично заседание на 15.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ГЕОРГИЕВ, като разгледа дело номер **2227** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба В. № 5635 от 16.03.2010 г. по описа на Административен съд – С. град и В. № 53-02-47 от 24.02.2010 г. по описа на Д. “Обжалване и управление на изпълнението” (Д”О.”), подадена от “П. П.” Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, представлявано от Е С Я, с адрес за кореспонденция Г. П., У. 23 Д. № 2 срещу Ревизионен акт (РА) № * от 14.08.2009 г. издаден от З Н Л на длъжност главен инспектор по приходите П. ТД на Н. - П. изменен с Решение № 58 от 15.01.2010 г. на Д. на Д. “О.” П. ЦУ на Н. – С. като е отказано право на данъчен кредит за данъчния период м. 08.2008 г. в размер на 4,41 лева, за данъчния период м. 10.2008 г. в размер на 224,09 лева и за данъчния период м. 11.2008 г. в размер на 1 480,09 лева и потвърден в останалата му обжалвана част.

Жалбоподателят сочи, че констатациите в ревизионния акт и решението са недоказани, неверни, необосновани и незаконосъобразен, поради противоречието им с разпоредбите на ЗДДС и ДОПК в цялост. Твърди се нищожност на РА поради факта, че е издаден от същия орган по приходите, който е издал Ревизионния доклад в нарушение на чл. 119 от ДОПК. По отношение на данъчния период м. 08.2008 г. се претендира, че органите по

приходите са постановили един незаконосъобразен акт, тъй като не са се съобразили с писмо № 24-00-47 от 08.11.2007 г. на Н., както и практиката на ВАС. По отношение на останалите два спорни периода жалбоподателят счита, че ревизиращите органи са нарушили процесуалните правила по глава XV – та “Данъчно – осигурителен контрол” от ДОПК, тъй като не са предприети необходимите проверки и действия за установяване на фактите и обстоятелствата от значение за задълженията, което счита за процесуална предпоставка за отмяна на РА. В хода на съдебното производство редовно призован се представлява от юрк. С, който поддържа жалбата, предлага да се отмени РА и решението, с което е изменен размера на отказания данъчен кредит. Претендира сторените съдебно – деловодни разноси и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Директорът на Д. “О.” – Г. С. П. ЦУ на Н., чрез процесуалния си представител юрк. Гърбелова, която оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия № 900098/16.04.2009 г., издадена от В С Д - началник на отдел “Контрол” в Д. “Контрол” на ТД на Н. – П. е възложено извършването на ревизия на „П. П.” Е. за установяване на задълженията за данък върху добавената стойност за периода 01.08.2008 г. – 30.11.2008 г. Със заповедта за възлагане на данъчна ревизия, в съответствие с чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, са определени лицата, които да извършат ревизията – З Н Л на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител екип и сивия Г А на длъжност инспектор по приходите. Определен е срок за извършване на ревизията до 3 месеца, считано от датата на връчване. Заповедта е връчена на 27.04.2009 г. на И Д, пълномощник на “П. П.” Е..

Ревизията е възложена по повод Решение № 506 от 09.04.2009 г. на Д. на Д. “Обжалване и управление на изпълнението”, с което е отменен Акт за прихващане или възстановяване (АПВ) № 900077 от 13.02.2009 г., издаден от М И К, на длъжност старши инспектор по приходите П. ТД на Н. Г. П., като незаконосъобразен и е върната преписката на органа възложил извършването на проверка с указания да се предаде на компетентния орган по възлагането на ревизии за започване на ревизионно производство.

Изготвен е ревизионен доклад № 900098/24.07.2009 г., връчен на 27.07.2009 г. на И Илийчова Д, главен счетоводител и упълномощено лице на дружеството. От мотивите на РД е видно, че органът по приходите е направил предложение за извършване на корекции в частта на ползвания данъчен кредит на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС и поради несъобразяване с разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от същия закон. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу

него с В. № ИТ-00-5297 от 07.08.2009 г. по описа на ТД на Н. – П..

Със заповед за определяне на компетентен орган (ЗОКО) № К 900098/24.07.2009 г., З Н Л на длъжност главен инспектор по приходите е определена за компетентен орган по издаването на РА на "П. П." Е., връчена на 18.08.2009 г. на И Д – упълномощено лице на дружеството. Издаден е РА № * от 14.08.2009 г., който е обжалван пред Д. на Д. "О." П. ЦУ на Н. Г. С. с жалба В. № ИТ – 10 – 5791 от 31.08.2009 г.

В срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК е сключено споразумение между страните, с което времето за произнасяне от Д. на Д"О." е продължено с три месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения срок по чл. 155, ал.1 от ДОПК. Изрично е посочено, че П. произнасяне в този срок, съгласно чл. 156, ал.7, изр. Второ, се прилагат разпоредбите на чл. 156, ал.5 и ал.6 от ДОПК. В посочения срок е издадено решение № 58/15.01.2010 г. на Д. на Д"О.", с което е изменен и потвърден РА в обжалваната част.

В РД и РА е установено, че през данъчен период м.08.2008 г. ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит по фактура № */08.04.2008 г. с данъчна основа 2 500,00 лв. и ДДС - 500,00 лв., издадена от Адвокатско дружество „Р, Р и съдружници" с ЕИК по БУЛСТАТ *. По отношение на посочената фактура органът по приходите е направил извода, че същата е следвало да бъде отразена в дневника за покупки най-късно през данъчен период м.07.2008 г. Тъй като в случая е констатирано неизпълнение на разпоредбите на чл. 72, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, с РД е направено предложение размерът на ползвания от дружеството данъчен кредит за м.08.2008 г. да бъде намален с 500,00 лв.

Във връзка с направеното възражение, в мотивите на РА е записано, че видно от фактурата, правото на данъчен кредит е възникнало през данъчен период м.04.2008 г. и същата е следвало да бъде отразена в дневника за покупки най-късно през данъчен период м.07.2008 г. С оглед изложеното, с РА е потвърден отказът на данъчен кредит по издадената от Адвокатско дружество „Райчянов, Р и съдружници" фактура в размер на 500,00 лв.

С подаденото по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК писмено възражение срещу РД, ревизираното лице е оспорило формираните от ревизиращия екип правни изводи, като с оглед разпоредбите на чл. 72, ат. 1 и ал. 2 от ЗДДС е застъпило тезата, че правото на данъчен кредит по фактурите, издадени през определен месец се упражнява най-рано през следващия месец, а в случая това би бил м.05.2008 г., с оглед на което правото на приспадане на данъчен кредит би могло да бъде предявено включително през м.08.2008 г. Във връзка с изложеното се позовава на Решение № 2755 от 16.03.2007 г. на Върховния административен съд.

В хода на ревизионното производство е установено, че в дневника за покупки за данъчни периоди м.08.2008 г., м. 10.2008 г. и м.11.2008 г. от дружеството са включени следните фактури: № */31.08.2008 г. с данъчна основа 30 000,00 лв. и ДДС 6 000,00 лв., № */27.10.2008 г. с данъчна основа 30 000,00 лв. и ДДС - 6

000,00 лв. и № */25.11.2008 г. с данъчна основа 15 000.00 лв. и ДДС - 3 000.00 лв., издадени от „Магис - М" Е. с ЕИК по БУЛСТАТ *. Фактурите са с предмет на доставките: „по договор за периода м.07. и м.08.2008 г. „По договор за м.09.2008 г. и м.10.2008 г. „и „По договор за м.11.2008 г.,,

Съгласно констатациите на РД, възприети съответно в РА, за целите на ревизията с Протокол № 900285/15.07.2009 г. са приобщени доказателства, събрани П. извършена на дружеството проверка, обхващаща периода 01.08.2008 г. - 30.11.2008 г., приключила с издаването на АПВ № 900077/13.02.2009 г., отменен с Решение № 506/09.04.2009 г. на Д. на Д. О. С.. Въз основа на приобщените доказателства е установено, че за целите на проверката е изготвено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице с изх.№ ИТ-00-168/29.01.2009 г., с което от „П. П." Е. е изисквана информацията относно вида на услугите, извършени от „Магис - М" Е. по процесните фактури, в какво точно се състоят, какви документи са издадени за обосноваването им. Изискани са копия на всички договори и съпътстващи услугите документи. С В.№ ИТ- -00-168/03.02.2009 г. от дружеството са представени писмени обяснения, копия от цитираните фактури, копие от Договора за възлагане и управление на проект от 15.07.2006 г., Анекс № 1 към горния договор от 05.01.2007 г., Анекс № 2 от 31.07.2008 г. и Приложения към договора за месеците юли и август, септември и октомври, и ноември 2008 г. Вследствие на така изброените документи е направена констатацията, че от дружеството не са представени доклади за извършени дейности от изпълнителя „Магис - М" Е., протоколи за проведени правни консултации и протоколи за предоставени технически консултации за горепосочените месеци, които би следвало да се съхраняват в счетоводството на ревизираното лице.

За целите на ревизията е иницирана насрещна проверка на „Магис - М" Е., за резултатите, от която е получен ПИНП № 14-900098-0841/30.05.2009 г. Съгласно неговите констатации, за целите на проверката на дружеството е връчено ИПДПОЗЛ с изх.№ ИТ-00-1069/21.05.2009 г. С писмо В. № ИТ-00-1069/28.05.2009 г. от проверяваното лице са представени копия от спорните фактури, доклади за извършени дейности, протоколи за проведени правни консултации и протоколи за предоставени технически консултации за м.07, м.08,, м.09.. м.10. и м. 11.2008 г., двустранно подписани от изпълнител и възложител и други.

В хода на проверката е установено, че за изпълнение на проекта, във връзка с който е сключен договора за управление, „Магис - М" Е. е следвало да осъществи следните основни дейности: установяване и изчистване на собствеността на земята, върху която се предвижда построяване на търговски център; установяване на параметрите на строежа; проучване на различни варианти за идеен проект: проучване на различни варианти за строителство; проучване на потенциален интерес от страна на други инвеститори; проучване на интерес от потенциални клиенти. Съгласно констатациите на ПИНП, П. проверката не са представени договор за проектиране; актове за извършени

проектни дейности; писмено уведомление до инвеститора за спазване на графици за изпълнение и изразходване на средствата; първични документи и съпътстващи доказателства за целево разходване на средствата за периода от 01.08.2008 г. до 30.11.2008 г. за командировки, гориво и консумативи; документи за начина на разплащане.

По отношение на представените документи органът по приходите е приел, че представляват частни документи по смисъла на ГПК, подписани от лицата, които са ги издали, т. е. те са доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях са направени от тези лица. Тъй като същите са представени едва в хода на ревизията, въпреки, че са изискани от органите по приходите П. извършената на дружеството проверка, ревизиращите органи приемат, че в случая се касае за антидатиращи документи, т. е. същите не са съществували към датата на проверката и са съставени с цел да ползват лицето по конкретното производство. Горното е послужило като основание за ревизиращия екип да приеме, че спорните фактури не документират реално извършени доставки по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, респективно, че няма данъчно събитие по смисъла на чл. 25, ал. 1 от ЗДДС и не е формиран данъчен кредит съгласно чл. 68 от ЗДДС. В тази връзка, с РД е направено предложение на основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС да бъде отказано правото на данъчен кредит по издадените от „Магис - М" Е. фактури № */31.08.2008 г, № */27.10.2008 г. и № */25.11.2008 г.

В хода на ревизията е установено също така, че от „Магис - М" Е. е издадена на ревизираното лице и фактура № */09.12.2008 г. с данъчна основа 15 000,00 лв. и ДДС - 3 000,00 лв., която е включена в дневника за покупки за данъчен период м.11.2008 г. С оглед разпоредбите на чл. 68, ал. 2 и чл. 25, ал. 2 и ал. 5 от ЗДДС, в мотивите на акта е записано, че данъкът по фактурата става изискуем през м. 12.2008 г., поради което през м.11.2008 г. не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит по спорната фактура.

По делото са приети като доказателства всички документи, представени с административната преписка. Допуснатата, изслушана, неоспорена от страните и приета от съда, е Съдебно техническа експертиза. Вещото лице по поставените въпроси е дало изчерпателни отговори, като на въпрос едно подробно е изброило писмените документи, които съпътстват изграждането на един недвижим обект. По отношение на другите въпроси експертът заявява, че само на основание одобрен инвестиционен проект П. дадена виза за строеж от главен архитект се издава разрешение за строителство. От приетата експертиза става ясно, че П. липса на одобрени строителни книжа и издадено разрешение за строителство не може такова да започне. След като се е запознало, вещото лице, с приложените по делото писмени документи, същото е установило, че са приложени копия от Идейни проекти – Архитектурна част за изграждане на сграда “Макси център – П. – Търговски център” в УПИ II,III и IV, кв. 159А по плана на Г. П.. Без да е оспорено от страните е прието, че тези документи не представляват Инвестиционен проект, същите не са СЪГЛАСУВАНИ И ОДОБРЕНИ от техническите органи на Община П., поради което е дадено

заключение, че строителство не може да се провежда, нито да се съставят актове и протоколи, П. липса на ОДОБРЕН ИНВЕСТИЦИОНЕН ПРОЕКТ И РАЗРЕШЕНИЕ ЗА СТРОИТЕЛСТВО.

Допълнително представени от страна на жалбоподателя и приети по делото са извлечения по сметка на жалбоподателя в РайфайзенБанк, от които е видно, че дължимата сума към Адвокатско дружество “Р, Р и съдружници” е изплатена по банков път на два пъти – на 12.06.2008 г. и 22.08.2008 г. по фактура № 646 от 08.04.2008 г.

П. така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения 14 дневен срок от връчване на решението на Д. на Д. „О.”, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По отношение на направеното възражение за нищожност на обжалвания ревизионен акт поради факта, че е издаден от същия орган по приходите, който е издал Ревизионния доклад в нарушение на чл. 119 от ДОПК. Цитираната норма предвижда, че в тридневен срок от изготвянето на ревизионния доклад органите, извършили ревизията, уведомяват писмено органа, който я е възложил. След получаване на уведомлението органът, възложил ревизията, определя със заповед компетентния да издаде ревизионния акт орган по приходите, а той изисква преписката от органите, извършили ревизията, и в 14-дневен срок от подаване на възражение или изтичане на срока за подаване на възражение: издава ревизионен акт, или прекратява производството със заповед, когато установяването на задължения или отговорности в конкретното производство е недопустимо.

От събраните по делото с административната преписка писмени доказателства е видно, че ревизионният доклад е изготвен на 24.07.2009 г. и е връчен на жалбоподателя чрез неговия пълномощник на 27.07.2009 г. На 24.07.2009 г. З Л – ръководител на екип е изготвила Уведомление за съставен ревизионен доклад № 900098, адресиран до Началник отдел “Контрол” П. ТД на Н. – П.. Последният П. изпълнение изискванията на чл. 119 от ДОПК е издал Заповед за определяне на компетентен орган № К 900098 от 24.07.2009 г., с която е определена З Н Л на длъжност главен инспектор по приходите за компетентен орган по издаването на ревизионен акт на “П. П.” Е..

П. извършена съпоставка от съда между определения ръководител екип със ЗВР и органа определен да издаде РА със ЗОКО се установява, че това е органът по приходите З Л. Наличието на този факт не е забранен от нормата на закона,

както вече бе посочено органа по приходите натоварен с правомощията по чл. 119, ал.2 от ДОПК има правото по свое усмотрение да определи компетентния орган по издаването на ревизионния акт без пред него да е налице законово ограничение това да е някой от екипа изготвили ревизионния доклад, било то и неговия ръководител. Непосредствено от това е логичен и изводът, че именно органите по приходите, извършили същинската ревизията са тези, които познават даден случай най-добре, поради което е опровдано ръководителя на екип да изготви и ревизионния акт.

По тези съображения настоящия съдебен състав намира искането за нищожност на обжалвания ревизионен акт за неоснователно, поради което следва да бъде отхвърлено.

По отношение наведените доводи за незаконосъобразност на ревизионния акт и решението на Д. на Д. "О." по отношение на фактура № 0...646 от 08.04.2008 г., съдът намира жалбата за неоснователна. Съгласно разпоредбата на чл. 72. . 1 от ЗДДС, регистрираното лице може да упражни правото си на приспадане на данъчен кредит за данъчния период, през който е възникнало това право или в един от следващите три данъчни периода. Съгласно чл. 72, . 2 от ЗДДС, това право се упражнява, като лицето включи размера на данъчния кредит П. определяне на резултата за данъчния период по ал. 1 в справката-декларация по чл. 125 за същия данъчен период и посочи документа по чл. 71 в дневника за покупките по чл. 124 за данъчния период по чл. 72, ал. 2, т. 1 от ЗДДС. На основание чл. 124, ал. 4 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него документи в дневника за покупки най-късно до третия данъчен период, следващ данъчния период, през който са издадени, но не по-късно от последния данъчен период по чл. 72. ал. 1 от ЗДДС.

Видно от текста на чл. 72, ал. 1 от ЗДДС упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит е поставено в пряка зависимост от възникването му. Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. като чл. 25, ал. 5 от ЗДДС постановява, че данъкът по доставката става изискуем на датата на данъчното събитие, съответно съгласно ал. 6 на, същата разпоредба, на датата на получено авансово плащане, включително частично. Когато данъкът стане изискуем, на основание чл. 86, ат. 1, т. 1 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да го начисли като издаде данъчен документ, в който посочи данъка на отделен ред.

В конкретния случай фактура № * е издадена на 08.04.2008 г. и видно от нея, в съответствие с разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 10 от ЗДДС, за дата на данъчното събитие или дата на плащане е вписана същата дата. От вписаното във фактурата следва, че данъкът по доставката е станал изискуем през м.04.2008 г. и това е месецът, през който е възникнало правото на приспадане на данъчен кредит. С оглед разпоредбата на чл. 72, ат. 1 от ЗДДС, жалбоподателят в качеството на получател по доставката е имат възможност да упражни правото на приспадане на данъчния кредит по спорната фактура през м.04.2008 г. или в

един от следващите три данъчни периода, а именно - м.05.2008, м.06.2008 г. или м.07.2008 г.

Тъй като ревизираното лице е упражнило правото на приспадане на данъчен кредит по издадената от Адвокатско дружество "Р, Р и съдружници" фактура през м.08.2008 г. и доколкото неспазването на визирания в чл. 72, ат. 1 от ЗДДС срок се явява самостоятелно и достатъчно основание за отказ на претендираното от жалбоподателя право, настоящата инстанция намира, че извършената от органите по приходите корекция е правилна и законосъобразна.

Изцяло се споделят направените изводи от органите по приходите и ответника по отношение на фактура № */09.12.2008 г. с данъчна основа 15 000,00 лв. и ДДС - 3 000,00 лв., включена в дневника за покупки за данъчен период м.11.2008 г., издадена от "Магис – М" Е.. На основание чл. 68, ал. 2 и чл. 25, ал. 2 и ал. 5 от ЗДДС, данъкът по фактурата става изискуем през м. 12.2008 г., поради което през м.11.2008 г. не е възникнало право на приспадане на данъчен кредит по спорната фактура. Фактурата е издадена на 09.12.2008 г. и в съответствие с разпоредбата на чл. 114, ал. 1, т. 10 от ЗДДС- за дата на данъчното събитие/плащане е вписана същата дата. От вписаното във фактурата следва, че данъкът по доставката е станал изискуем през м.12.2008 г. и това е месецът, през който е възникнало правото на приспадане на данъчен кредит. С оглед разпоредбата на чл. 72, ал. 1 от ЗДДС, жалбоподателят в качеството на получател по доставката е следвало да упражни правото на приспадане на данъчния кредит по спорната фактура през м.12.2008 г. или в един от следващите три данъчни периода, а именно - м.01.2009, м.02.2009 г. или м.03.2009 г., но не и през м.11.2008 г., тъй като през този период не е формиран данъчен кредит, подлежащ на приспадане.

По отношение на отказаното право на данъчен кредит и извършеното изменение на неговия рамер от решаващия орган по фактури № */31.08.2008 г, № */27.10.2008 г. и № */25.11.2008 г., издадени от „Магис - М" Е., съдът намира, че Съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. данъчен кредит е сумата на данъка, която регистрираното лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. По своята същност правото на приспадане на данъчен кредит е сложен фактически състав, правните последици по който могат да възникнат само ако са изпълнени всички образуващи го елементи. Първият и основен елемент на този състав е наличието на доставка. Законът не свързва правото на данъчен кредит единствено с издаването на фактури, а поставя изискването да са налице реално осъществени доставки. В тази връзка следва да се посочи, че Тълкувателно решение № 5/14.07.2004 г. на ВАС указва, че достоверността на първичния счетоводен документ /фактурата/, следва да бъде преценявана с оглед на всички останали документи, които са представени и които касаят предмета на доставката по нея.

Услуга по смисъла на чл. 8 от ЗДДС е всичко, което има стойност и е различно от стока, от парите в обръщение и от чуждестранната валута, използвани като

платежно средство, а съгласно чл. 9, ал. 1 от с.з., доставката на услуга е всяко извършване на услуга. Доставката на услуга представлява фактическо извършване на определени дейности, които имат стойност и реалното им осъществяване би могло да бъде доказано с всякакви счетоводни и/или търговски документи, съдържащи конкретни данни относно извършената дейност в изпълнение на договорите.

Реалното извършване на една доставка е положителен факт от действителността, който П. осъществяването си остава следи и за него съществуват преки и косвени доказателства.

В хода на ревизионното производство е установено, че по силата на сключен между ревизираното лице и „Магис - М" Е. Договор за възлагане на управление на проект от 15.07.2006 г., инвеститорът възлага, а изпълнителят приема да изпълнява функциите по цялостно управление на проект П. изпълнение на всички проектни и строително-монтажни работи /СМР/ по реконструкцията и модернизацията на съществуващите сгради в търговски и бизнес център - комплекс „Макси", находит се в Г. П. и собственост на „П. П." Е.. Договорът влиза в сила от дата на сключването му за целия срок на извършване на строително-монтажните работи по реконструкцията и модернизацията до окончателното въвеждане на обекта в експлоатация, съгласно установените нормативни изисквания. Инвеститорът се задължава да заплаща на изпълнителя месечно възнаграждение в размер на 15 хиляди лв. до началото на процедурата за избор на главен изпълнител, но не по-късно от 30.01.2007 г. и сумата от 32 хиляди лв. за периода на цялостното приключване на всички дейности по въвеждане на обекта в редовна експлоатация, но не по-късно от 30.06.2008 г. Към договора са сключени Анекс № 1 от 05.01.2007 г. и Анекс № 2 от 31.07.2008 г., с които са направени промени в чл. 3.1. от същия, като срокът за избор на главен изпълнител е удължен съответно до 31.07.2007 г. и 31.12.2008 г., а срокът за приключване на дейностите по въвеждане на обекта в експлоатация е удължен съответно до 30.06.2008 г. и 30.06.2009 г. Съобразно изискванията на чл. 4.8. от договора, страните съгласуват примерен образец за анализ/отчет относно изразходваните в предишния месец средства.

Във връзка със сключения договор, от „Магис - М" Е. са издадени фактури № 0.....28/31.08.2008 г., № 0.....1029/27.10.2008 г. и № 0.....1031/25.11.2008 г., като всяка една от тях е придружена с Приложение към Договор за възлагане на управление от 15.07.2006 г. и Анекс № 1, съответно за месеците юли и август 2008 г., месеците септември и октомври 2008 г. и месец ноември 2008 г. С цитираните приложения са отчетени административно-обслужващи дейности, юридически консултации и правно обслужване, транспортни разходи, разходи за командировка, разходи за гориво, технически консултации, контрол и проверка на актове за СМР и консумативи, като съответно са посочени сумите за всяка една от дейностите. По отношение на тези документи беше отразено по-горе в решението, че са единствените предствени от „П. П." Е. в хода на извършената му проверка, независимо, че

изрично с адресираното до него ИПДПОЗЛ с изх.№ ИТ-00-368/29.01.2009 г. са изискани всички съпътстващи услугите документи. Като непредставени, независимо, че би следвало да се съхраняват в счетоводството на ревизираното лице са посочени доклади за извършени дейности от изпълнителя „Магис - М" Е., протоколи за проведени правни консултации и протоколи за предоставени технически консултации за горепосочените месеци, първични документи за целево разходване на средствата за командировки, гориво и консумативи.

Доклади за извършени дейности, протоколи за проведени правни консултации и протоколи за предоставени технически консултации за м.07, м.08., м.09., м.10. и м.11.2008 г., са представени едва П. извършената на „Магис - М" Е. насрещна проверка, което е дало основание на органите по приходите да оспорят тяхната достоверност. По отношение на същите е прието, че са антидатиращи и са създадени с цел да ползват лицето по конкретното производство.

Настоящия съдебен състав споделя изцяло мотивите на ответната страна, че представените доказателства представляват частни свидетелстващи документи, с които издателят свидетелства за съществуването или не на определени факти, които по смисъла на ЕПК имат материална доказателствена сила. Частният свидетелстващ документ се ползва с доказателствена сила само когато удостоверява неизгодни за страната, която го предоставя факти. В този смисъл доказателствената сила на представените писмени документи следва да се преценява с оглед на всички останали съоразни доказателства. Преценката на частния писмен документ следва да се основава на разпоредбите на чл. 180 и чл. 181 от ГПК. Съгласно разпоредбата на чл. 180 от ГПК, частните документи подписани от липата, доказват единствено авторство на лицата, които са ги подписали. Но верността на изявленията, които се съдържат в тях се преценяват с оглед това, от кого изхождат, кога са съставени, по какъв повод, какви правни последици настъпват за страната, която се позовава на тези документи.

Изцяло се споделят направените изводи от решаващия орган за изменение размера на отказаното право на данъчен кредит по посочените фактури, тъй като действително са представени единствено доказателства във връзка с административно-обслужващите дейности. Към възражението срещу РД жалбоподателят е представил документи, представляващи преди всичко молби, отправени от негово име до Община П., до Областна управа П., заявления за издаване на удостоверения за тежести и получени във връзка с тях удостоверения. По отношение на молбите се установява, че са подавани чрез упълномощено лице - Р Д, за което има данни, че е юрисконсулт П. „Магис - М" Е., съгласно представените от последното протоколи. По тези съображения правилно е направена следната корекция в полза на „П. П." Е., а именно по фактури № */31.08.2008 г. и № */27.10.2008 г. му на ревизираното лице следва да бъде признато право на приспадане на данъчен кредит за всяка една от тях в размер на 424,80 лв., а по фактура № */25.11.2008 г. - в размер на 358,20 лв. или всичко - 1 207,80 лв. Това от своя страна ще доведе до промяна на резултатите за отделните периоди както следва: за м.08.2008 г. - от ДДС за внасяне в размер на

420,39.

По тези съображения жалбата на “П. П.” е неоснователна и като такава следва да не се уважава.

С оглед изхода на делото и направеното искане от страна на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, същото следва да бъде уважено и следва да бъде определено по реда на чл. 161, ар.1 от ДОПК във връзка с чл. 7, ал.2, т.4 във връзка чл. 8 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на ответника сумата от 750 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – С. град, I – во отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на “П. П.” Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, представлявано от Е С Я, с адрес за кореспонденция Г. П., У. 23 Д. № 2 срещу Ревизионен акт (РА) № * от 14.08.2009 г. изменен и потвърден в останалата част с Решение № 58 от 15.01.2010 г. на Д. на Д. “О.” П. ЦУ на Н. – С..

ОСЪЖДА “П. П.” Е., ЕИК по БУЛСТАТ *, представлявано от Е С Я, с адрес за кореспонденция Г. П., У. 23 Д. № 2 да заплати на Д. “О.” – С. П. ЦУ на Н. разноси по делото в размер на 750 лв. (Седемстотин и петдесет), представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: